

FREDNINGSFORSLAG

— AARHUS KOMMUNE – ADOLPH MEYERS VEJ 4

Forslagsstiller:	By og Land Danmark
Udarbejdet dato:	Januar 2026
Indsendt til SLKS dato:	April 2026
Kommune:	Aarhus Kommune
Adresse:	Adolph Meyers Vej 4, 8000 Aarhus
Matrikel nr.:	732cy, Marselisborg, Århus Grunde
BBR-nr.:	751-5627327-1
Ejer:	Realdania By & Byg
Betegnelse:	Statslåns hus
Komplekstype:	Enfamiliehus
Opførelsesår:	1951

FREDNINGSOMFANG

Fredningsomfanget omfatter huset med omgivelser.

INDHOLD

Introduktion til sagen	4
Bygningsbeskrivelse.....	5
Vedligeholdelsestilstand	8
Bygningshistorie.....	8
Kilder.....	12
Planbestemmelser/kommuneatlas	12
Miljømæssig værdi.....	14
Kulturhistorisk værdi.....	14
Arkitektonisk værdi	16
Bærende fredningsværdier	17
Anbefalinger.....	18
Tegninger og kort.....	19
Billededokumentation.....	20

— INTRODUKTION TIL SAGEN

Adolph Meyers Vej 4 i Aarhus er opført 1950–1951 som arkitekt Harald Salling-Mortensens eget hus med statslån. Huset repræsenterer et usædvanligt velbevaret eksempel på efterkrigstidens statslånhuse og rummer en række markante arkitektoniske og kulturhistoriske kvaliteter.

Som arkitektens eget hus fremstår det som en koncentreret og gennemarbejdet fortolkning af samtidens idealer om funktionalitet, materialebevidsthed og samspillet mellem bolig og have. Dette placerer huset i direkte forlængelse af temaet ”Gode boliger til alle” i Det Særlige Bygningssyns strategi fra 2022, hvor efterkrigstidens boligbyggeri netop knytter sig til ambitionen om at gøre den sunde bolig med lys, luft og adgang til eget grønt uderum tilgængelig for en bredere del af befolkningen.

Samtidig indskrives huset sig i strategiens tema ”Form og funktion – arkitekturstrømninger”, idet det forener funktionelle planprincipper med en bevidst bearbejdning af form, materialer og rumlig variation. Hertil kommer, at huset rummer et enestående og bevaret køkken tegnet af køkkenarkitekt Ulla Tafdrup, som vidner om samtidens nytænkning inden for boligindretning og hverdagsliv.

Samlet set fremstår huset med en høj grad af originalitet i både ydre og indre, hvor planløsning, materialeholdning og en række detaljer og inventarer i vid udstrækning er intakte. På den baggrund vurderes ejendommen at have væsentlige arkitektoniske og kulturhistoriske værdier, der rækker ud over det lokale og ind i en bredere national sammenhæng.

— BYGNINGSBESKRIVELSE

Området:

Huset ligger i Aarhus på Adolph Meyers Vej 4, i udkanten af Marselisborg-kvarteret, umiddelbart syd for centrum og parallelt med Marselis Boulevard. Mod syd ligger både Kongelunden og Marselisborg Dyrehave. Området er primært et bynært boligkvarter domineret af enfamiliehuse, hvor huset ligger i den østlige del af dette område. Øst for huset ligger Aarhus Havn og Marselisborg Lystbådehavn.

Adolph Meyers Vej er en blind vej med kun fire enfamiliehuse og én etageejendom. Facaden på nummer 4 ligger på linje med de to nabohuse. Mellem huset og fortovet er anlagt et smalt græsstykke. Huset vender med gadefacaden mod nord og havefacaden mod syd. Den bagvedliggende have afskærms dels af plankeværk og et hævet bed med træer og buskbeplantning. Huset ligger på en skrånende grund med det højeste punkt mod nord.

Bygningen:

Adolph Meyers Vej 4 er et længehus i én etage med fuld kælder, men på grund af den skrånende grund er grundplanen forskudt. Fra gadesiden fremstår huset som værende i to etager med høj kælder og i forlængelse heraf en garage under en beboelsesetage. Mod haven fremstår huset i den østlige ende som to etager, da der her er direkte udgang fra kælderen, mens den vestlige ende kun opleves som værende i én etage. Huset har en asymmetrisk tagprofil og saddetag, som er belagt med gule tagsten (der i dag fremstår meget mørke). Ved tagfoden er placeret en trekantet tagrende, som er genskabt efter den oprindelige, og mod haven har huset i den vestlige ende et dybt tagudhæng over en terrasse. Tagudhængen hviler på to støttemure. Huset står i blank mur af rødbrune mursten med en tilbagetrukket lys fuge. På gavlene og støttemurene består murværket kun af kopper, mens langsiderne har *munkeforbandt 2* med to løbere og en kop.

På gadefacaden er der adgang til huset via en trappe med trin af beton, som fører til en repos af metalriste med en overdækning af træ. Trappeløbet er markeret ved at være let drejet ud fra facadeplanet. Kanten på reposen er orangemalet, mens vænet består af olieret træ med slanke balustre af grønmalet jern. Indgangsdøren sidder i en grønmalet ramme med overvindue. Døren er af teak med en monteret kobberplade, som er voksbehandlet. Ved siden af døren er placeret en ældre lampe, og herunder ses et indkast til en indbygget postkasse. På den modsatte side af døren er der et hulmønster i murværket til ventilation, som ligeledes ses under reposen. I facaden sidder henholdsvis to kvadratiske etrammede vinduer og to aflange etrammede kældervinduer med tremmer, som er malede i forskellige farver. Vinduerne er koblede og hvidmalede med blåmalede karme.

I den østlige ende af gadefacaden er der indkørsel til den indbyggede garage med en garageport, som har sortmalede rammer. Rammerne danner et geometrisk mønster med fire trekanter. De trekantede felter er malede i grønne, turkise og blå nuancer. Garageportens mønster og bemaling er oprindelig, med undtagelse af de sortmalede rammer, som oprindeligt var gråmalede. Ved siden af garageporten er der et mindre felt med hulmønster i murværket til ventilation i kælderen.

I østgavlen ses et torammet vindue med en stor kvadratisk rude og herover en smal, aflang rude. Vinduerne er koblede og hvidmalede med blåmalede karme. I vestgavlen ses et torammet vindue, hvor den ene rude er opdelt i to. Vinduet har koblede rammer og er malet i en mørkegrøn nuance. Vinduet er forskudt mod nord og

placeret under det asymmetriske tags højeste sted. Herunder er placeret den ene af to markante støbte, gråmalede overdækninger for lyskasser til to kældervinduer. Den anden sidder længere mod syd.

Sydfacaden er opdelt i to halvdele, hvor den vestlige er i en etage og fremstår åben, mens den østlige er i to etager og mere lukket. I den østlige ende ses i den øverste etage tre torammede vinduer, hvor den ene rude er opdelt i to, hvor det øverste er et vippevindue. I den nederste etage ses tre døre. Alle døre er torammede, hvor den nederste rude er med trådnet, og ved siden af ses et aflangt vindue opdelt i to ruder. Alle vinduer og døre er hvidmalede med karme, som er malet i en lysegrå nuance. Mellem to af dørene sidder en ældre lampe.

I den vestlige ende ses et langt vinduesbånd i hele facadens bredde, kun afbrudt af to havedøre i glas. De koblede vinduer er kvadratiske. Under vinduerne ses en hvidmalet træbeklædt brystning, mens vinduer og døre er malede i en mørkegrøn nuance. Undersiden af tagudhænget er bræddebeklædt og hvidmalet.

Alle vinduer og døre er de oprindelige, der stammer fra husets opførelse.

Husets indre

Hovedadgangen til huset sker fra nordfacaden via den brunmalede trædør, hvor man træder ind i en lille forstue. Ved siden af døren kan man tømme den indbyggede postkasse i form af en vippende skuffe. I hele huset går loftet til kip og følger tagets asymmetriske profil. Lofterne er pudsede og hvidmalede. I forstuen er der på væggen mod stuen en række indbyggede hvidmalede skabe med låger af olieret teaktræ, der stort set går til kip. Væggene er pudsede og hvidmalede.

Fra forstuen er der adgang til et lille gæstetoilet med et nyere toilet, men med ældre kvadratiske, hvide fliser med mørk fuger på omtrent halvdelen af væggene. Herpå sidder et ældre askebæger. Resten af væggene og loftet er pudsede og hvidmalede. Gulvet er belagt med linoleum.

Fra forstuen er der åben forbindelse til en lang, smal fordelingsgang mod øst og mod vest adgang til en vinkelstue med både opholds- og spisestue. Fra gangen er der forbindelse til stort set hele huset. Efter gæstetoiletet er der en vinduesniche i gangen, som har et højtsiddende vindue mod nord og nedgang til kælderen. Heroverfor er der mod syd adgang til køkkenet. Herefter fører fem trin op til gangen, som markerer husets østlige ende med adgang til to mindre værelser og et soveværelse. Over for værelserne er der i gangen endnu en vinduesniche mod nord med et vindue og herefter en række indbyggede hvidmalede skabe med låger af olieret teaktræ. I indhakked er der tillige en ældre radiator monteret på et blåmalet brystningsparti.

For enden af gangen i den østlige gavl ligger husets badeværelse med et stort vindue mod øst. Her er der både det oprindelige siddebadekar og bruseniche samt håndvask. Herudover et nyere toilet. Væggene er beklædt med de oprindelige hvide, kvadratiske fliser med smalle mørke fuger. I brusekabinen og omkring siddebadekarret strækker flisebeklædningen sig helt op til loftet, mens de øvrige vægge kun er flisebeklædt til omtrent halv højde og er hvidmalede ovenover. Fliserne afsluttes foroven med en blød, afrundet kant. Armaturerne er nyere, men ligner de oprindelige. Gulvet er det oprindelige mørke terrazzogulv.

I soveværelset er et vindue mod syd, og under vinduet sidder en ældre radiator på en blåmalet brystning. Langs hele den ene væg er der indbyggede, hvidmalede skabe med låger af olieret teaktræ med både skabe, skuffer og ophæng til slips på indersiden af en skabslåge. I enkelte skuffer er der indsatser med små rum. Skabene går til kip, og de er derfor tilpasset rummets asymmetriske geometri med forskellige højder. I begge de to mindre værelser er der et vindue med en ældre radiator på en blåmalet brystning. Lofterne er hvidmalede.

Fra gangen er der adgang til køkkenet via en hvidmalet trædør opdelt i to felter, begge med trådglas. Herover sidder et vindue med trådglas, og det samme ses i et aflangt glasfelt ved siden af døren. Køkkenet vender mod syd og har direkte adgang til haven via en dør med glas, og ved siden af døren sidder et stort kvadratisk vindue. Herunder hænger et lille bord i teaktræ i samme udformning som loftets asymmetriske profil. Det kan ved hjælp af den oprindelige låsemekanisme slås ned, så det hænger langs væggen.

Det oprindelige forrammekøkken er bevaret, hvor der er indsat et nyere køleskab, komfur og opvaskemaskine. Rammerne er hvidmalede med låger af olieret teaktræ. På vestvæggen mod stuen er der køkkenbord med udstanset vask af rustfrit stål. Bag døren er der over bordpladen et højt køkkenskab med jalousilåge, og under bordpladen er der en almindelig låge. Under vasken er der et åbent rum og til venstre herfor et skab og en skuffe med perforerede låger. Tættest på havedøren er der opvaskemaskine. Over vasken på væggen indtil stuen er der tre skabe til service, som kan åbnes både fra køkkenet og stuen. På den modsatte væg, østvæggen, tættest på vinduet, er komfuret placeret, hvorover den oprindelige emhætte med mekanisk ventilation hænger (og virker). Den er udkraget og skaber et lille rum i sig selv. Ved siden af står en skabsvæg med en bordplade af olieret teaktræ. Bag døren mod gangen er det nyere køleskab placeret, herefter følger et skab med jalousilåge over bordpladen og herunder skuffer. Under bordpladen sidder en udtræksplade og herunder to skabe, og ved siden af en skuffe på kuglelejer med adgang fra tre sider. Over bordpladen er der skabe i forskellige størrelser, herunder en med lås og en med krydderihylder på indersiden af skabslågen. Væggen er her beklædt med hvide fliser af samme type og format som i resten af huset.

I et vinkelformet rum ligger opholdsstuen og spisestuen, som står i åben forbindelse med hinanden, men spisestuen afskærmes af et vægparti, der flugter med stuens væg mod forstuen, men ikke går hele vejen til sydfacaden. Der er adgang til opholdsstuen fra forstuen og fra køkkenet til spisestuen. I begge rum er der skrå lofter til kip, som i resten af huset. I den vestlige gavl er der i opholdsstuen et vindue, hvor det glatte, hvidmalede lysningspanel går til gulvet. Væggen mod haven består af et vinduesbånd, der er gennemgående mellem dagligstue og spisestue. Under alle vinduerne i opholds- og spisestue er der indbyggede reoler af træ. I den længste del mod øst er det den oprindelige reol, mens den mindre del mod den vestlige gavl er nyere, men i samme stil. Alle reoler er hvidmalede, og på den oprindelige reol er oversiden beklædt med laminatet formica med et lysegråt mønster, der ligner Sigvard Bernadottes mønster Virrvarr. I spisestuen er der på den østlige væg mod køkkenet skabe på væggen. De øverste kan åbnes fra både køkken og stue. Under disse skabe er der tillige tre store skabe med hylder og indsatser til bestik.

Med undtagelse af badeværelserne er væggene i alle rum pudsede og malede. Alle husets glatte døre er af teaktræ med hvide dørgreb af plastik, hvor enkelte dørbåde er overmalede i en blå nuance. Indfatninger omkring dørene har en let indadskrånende profil. Omkring vinduerne er der glatte, hvidmalede lysningspaneler, og vindueskarmene er enten af et stenmateriale eller støbte. I huset er der tillige bevaret flere af de oprindelige lamper.

Gulvene i stuen, soveværelse og de to værelser er belagt med en lys grå linoleum, som med undtagelse af det ene værelse, er det originale. Gulvet i køkkenet og gangen har en anderledes og nyere linoleumsbelægning med et mønster.

Der er kælder under hele huset. Der er adgang til kælderen fra gangen via en ældre trappe, hvorfra der dels mod øst er adgang til et viktualierum med indbyggede reoler, som er de oprindelige, dels til en lang fordelingsgang. Herfra er der mod syd først adgang til et vaskerum med direkte adgang til haven via en dør med den oprindelige tyverialarm på. Herefter følger endnu to rum med vinduer og adgang til haven, et

værksted med indbyggede reoler, et mindre rum med indbyggede reoler uden vinduer samt adgang til et lille rum, et tidligere mørkekammer, og endelig et stort rum i husets bredde i den vestlige ende. Alle reoler er de oprindelige. Under trappen er der et badeværelse med et nyere toilet, og på væggene er der ældre hvide, kvadratiske fliser med mørke fuger. Der er synlige fjernvarmerør i loftet, som er blåmalet i gangområdet. Alle rummene har ældre trædøre med todelte rammer. Felterne i rammerne er gråmalede, mens rammerne har forskellige farver, henholdsvis rød, orange, blå og grønblå. Gulvene er støbt af beton.

VEDLIGEHOLDESESTILSTAND

Huset er i god stand og fremstår autentisk og meget velbevaret i både det ydre og det indre.

BYGNINGSHISTORIE

I november 1950 fik arkitekt Harald Salling-Mortensen byggetilladelse til at opføre et hus til sig selv og familien i form af hustruen og to børn på Adolph Meyers Vej 4 i Aarhus. Til opførelsen af eget hus søgte og fik Salling-Mortensen statslån. Huset er på 130 kvadratmeter med 130 kvadratmeter kælder. Grunden er på 900 kvadratmeter. I december 1951 flyttede familien ind. Det var Harald Salling-Mortensen, der tegnede huset, mens hans tegnestue stod for at bygge huset, hvor det var arkitekterne Knud Krøll og Harald Skautrup, der var ansvarlige. Harald Salling-Mortensen hyrede tidens toneangivende køkkenarkitekt Ulla Tafdrup fra Gentofte til at tegne køkkenet. Haven blev oprindeligt tegnet af havearkitekt Jørgen Arevad-Jacobsen, som Salling-Mortensen ligeledes arbejdede sammen med på flere af tegnestuens projekter, herunder Børghlum Kollegiet. Haven blev sandsynligvis anlagt i 1950'erne, og derefter ændret i begyndelsen af 1960'erne. Det er uvist, hvilke elementer i haven, der er tilbage fra Arevad-Jacobsens oprindelige haveplan. Salling-Mortensen fik desuden hjælp af møbelsnedker og arkitekt Ejvind A. Johansson til at indrette huset, der blev præsenteret i flere aviser, bøger og ugeblade i samtiden. Johansson var leder af FDB's tegnestue fra 1956-1958.

Efter Salling-Mortensens død i 1969, blev hans enke boende i huset, inden hun solgte det til de nuværende beboere i 1985. De solgte huset i 2025 til Realdania By & Byg.

Siden opførelsen er der ændret ganske lidt på huset. Vinduesbåndet mod syd var i det ydre oprindeligt hvidmalet.

I det indre er linoleummet skiftet i det ene værelse, mens gulvbelægningen i gangen og køkkenet er nyere. Der har oprindeligt været gummigulv i gangen og køkkenet. Enkelte af dørene i olieret teaktræ er blevet malede blå, og væggene i værelserne har oprindeligt været malede i andre farver end de nuværende hvidmalede vægge. Loftet i stuen var oprindeligt malet i en stærk, grøn farve, der passede til et Richard Mortensen maleri, der hang på endevæggen. Radiatorerne under de sydvendte vinduer var oprindeligt blåmalede. Badeværelserne har fået nye toiletter.

Der vil i løbet af 2026 blive udført en farvearkæologisk undersøgelse af det udvendige træværk. Og på et senere tidspunkt en supplerende farvearkæologisk undersøgelse af husets interiør.

Arkitekt:

Harald Salling-Mortensen (1902–1969) spillede gennem en årrække en væsentlig rolle for Aarhus' arkitektoniske udvikling. I en lang periode drev han en af byens største tegnestuer med omkring 50 medarbejdere. Han stod bag nogle af byens mest markante bygningsværker – fra hans medvirken ved

Amtssygehuset i 1930'erne til hovedbibliotek, skoler og boligbebyggelser i 1940'erne og 1950'erne samt større bolig- og erhvervsbyggerier i 1960'erne. Dertil kommer, at han tegnede et stort antal hospitalsbygninger over hele landet og dermed var blandt de mest betydningsfulde danske arkitekter i udformningen af velfærdssamfundets fysiske rammer i 1950'erne og 1960'erne. Hans eget hus kan ses som en koncentreret udgave af disse værker, hvor hans bevidste arbejde med lyset, murværkets sanselige og dekorative kvaliteter samt de skulpturelle virkninger kommer til udtryk i en mere intim skala.

Harald Salling-Mortensen voksede op i Esbjerg, hvor han i 1921 afsluttede sin uddannelse som tømrersvend. Efterfølgende dimitterede han i 1923 fra Odense Tekniske Skole, og fortsatte sine studier i 1925–1926 ved Kunstakademiet i København. I 1934 blev han gift med Karen Christence Elisabeth Kjær i Esbjerg.

Samme år som han forlod teknisk skole, begyndte Salling-Mortensen at arbejde hos arkitekt Axel Johannes Høeg-Hansen, der på dette tidspunkt var en af Aarhus' førende arkitekter. Her var han ansat indtil 1934. I årene 1926 og 1927 arbejdede han desuden hos stadsarkitekten i Aarhus. Fra 1935 til 1940 indgik han og Høeg-Hansen i et kompagniskab, og de arbejdede sammen om blandt andet opførelsen af Aarhus Amtssygehus, som stod færdig i 1935. Da Høeg-Hansen forlod byen i 1940, overtog Salling-Mortensen ansvaret for en række ud- og ombygninger af sygehuset. Han førte ligeledes tegnestuen videre på egen hånd, og stod i spidsen for den frem til sin død i 1969. Derefter blev tegnestuen videreført af arkitekt Erik Andersen, som i 1996 solgte den, hvorefter den fik navnet Aarhus Arkitekterne. I 2016 blev tegnestuen opkøbt af det norske firma Link Arkitektur.

Flere af Salling-Mortensens byggerier blev gennem årene skabt i samarbejde med arkitekt Alfred Mogensen, der var stadsarkitekt i Aarhus fra 1943 til 1968.

Andre værker af arkitekten:

Et udvalg af andre værker af Harald Salling-Mortensen:

- Hovedbiblioteket i Mølleparken sammen med arkitekt Alfred Mogensen, Aarhus, 1934
- Aarhus Amtssygehus sammen med Axel Johannes Høeg-Hansen, Aarhus, 1935
- Århus Stiftstidendes, Kannikegade 14 sammen med Axel Høeg-Hansen, Aarhus, 1936
- Skovangsskolen sammen med arkitekt Alfred Mogensen, Aarhus, 1937
- Tribune, Jysk Væddeløbsbane, Aarhus, 1938
- Udvidelse af Esbjerg Sygehus, Esbjerg, 1941
- Udvidelse af Sorø Sygehus, Sorø, 1941
- Handelsbanken, Aarhus, 1944
- Møllevangsskolen sammen med arkitekt Alfred Mogensen, Aarhus, 1945-1951
- Centralsygehuset Nykøbing Falster, Nykøbing Falster, 1949
- Maribo Sygehus, Maribo, 1949
- Boligbebyggelsen Rytterparken, Nordre Ringgade, Aldersrovej, Louis Hammerichs Vej, Finsensgade og Møllevangen, Aarhus, 1949-1952
- Børghlum Kollegiet sammen med Paul Niepoort, Aarhus, 1963-1967
- Langenæshøjhuse, Aarhus, 1967-1971
- Bogense Sygehus, 1969

Der findes ingen fredede bygningsværker af Harald Salling-Mortensen.

Køkkenarkitekt Ulla Tafdrup

Ulla Tafdrup (1907–1996) var som køkkenarkitekt en markant skikkelse i 1940'ernes og 1950'ernes boligudvikling. Hun stod i spidsen for en række undersøgelser af boliger og køkkener for det almennyttige boligselskab DAB, og resultaterne kom til at få varig betydning for, hvordan danske hjem blev udformet — helt frem til i dag. Tafdrup tog udgangspunkt i sine egne erfaringer som ung husmor og brugte sit private køkken som et slags eksperimentarium, hvor hun afprøvede nye tanker om arbejdsgange, indretning og samspillet mellem køkkenets funktioner og resten af familiens hverdag. Disse studier førte til gennemgribende forandringer i både køkkenarbejdet, effektiviteten og de rumlige løsninger, og blev samtidig et af afsættene for en moderne forståelse af boligplanlægning. I 1947 blev Tafdrup hyret af DAB som konsulent i forbindelse med udvikling af køkkener i deres nye boligbebyggelser, herunder Høje Søborg Kollektivhus, Søndergård Park og Mozartgården. Hun havde egen tegnestue ved siden af arbejdet for DAB, hvor hun tegnede køkkener til adskillige enfamiliehuse, primært beliggende nord for København. Køkkenet i Salling-Mortensens hus er det eneste kendte Ulla Tafdrup- køkken i Aarhus.

Tafdrup arbejdede med en række principper for en mere rationel organisering af køkkenarbejdet, hvor indretningen blev opdelt i tre arbejdszoner, hver med sin egen funktion og med de nødvendige redskaber og installationer placeret tæt på. Grundtanken var, at alt skulle have sin faste plads, for at gøre arbejdet lettere og mere effektivt. Disse idéer blev siden fremhævet af Boligministeriet som forbilledlige og værd at bygge videre på. Tafdrup udarbejdede ofte en vejledning, som hun kaldte en "indholdsfortegnelse", til brugen af køkkenet, så 'husmoren' kunne se, hvor alt skulle placeres på den rigtige måde. Køkkenet på Adolph Meyers Vej 4 er karakteriseret af en sådan zoneinddeling, og vejledningen til køkkenet findes stadig.

Ulla Tafdrup var inspireret af udviklingen af det moderne køkken i Tyskland i mellemkrigstiden og i slutningen af 1940'erne rejste hun på studietur til USA, hvor hun bl.a. besøgte Cornell University, hvor hendes indtryk blev direkte omsat i køkkenet på Adolph Meyers Vej 4. I det hele taget var hun optaget af internationale strømninger og omsatte dem i sit arbejde til danske forhold.

Der findes ingen fredede huse med køkkener af Ulla Tafdrup, og der er på nuværende tidspunkt ikke kendskab til andre enfamiliehuse, hvor hendes køkken er bevaret. De fleste køkkener i de almene boligbebyggelser er ligeledes blevet udskiftede. Køkkenet i Salling-Mortensens hus er således enestående i dansk arkitektur-, bolig- og designhistorisk kontekst.

Boligstøtteleven

I perioden 1933-1959 fandtes boligstøtteleven, en statslig ordning, der gjorde, at staten spillede en afgørende og betydningsfuld rolle i opførelsen af enfamiliehuse ved at stille penge til rådighed i form af billige lån til blandt andet private bygherrer. Ordningen havde oprindeligt til hensigt at forbedre boligforholdene for mindrebemidlede, dels ved at der blev opført etageboligbebyggelser, dels ved at give mindrebemidlede mulighed, for at bygge deres eget hus med have. Efter Anden Verdenskrig kom ordningen til at omfatte alle danskere, uanset deres økonomiske muligheder.

Ordningen skulle tillige bidrage til at stimulere dansk økonomi og skabe flere arbejdspladser. Der var bred politisk enighed om, at det var et fælles samfundsansvar at sikre ordentlige boligforhold til alle uanset indkomst. Loven omfattede en række krav, som satte grænser for håndværkeromkostninger, boligens størrelse og indretning. Under Anden Verdenskrig stod byggeriet i Danmark stort set stille, fordi der var strenge restriktioner på byggematerialer, men i 1950 blev de fleste restriktioner ophævet, og det bevirkede, at man fra politisk side hævede maksimumstørrelsen i 1946-loven fra 110 kvadratmeter til 130 kvadratmeter,

hvilket huset på Adolph Meyers Vej 4 er et godt eksempel på. Huset har et boligareal på lige præcis 130 kvadratmeter, og det samme i kælderen, men kælderareal blev fra statens side ikke medregnet i maksimumarealet.

Adolph Meyers Vej 4 er en funktionel, beskeden bolig, opført i overensstemmelse med følgende af statslånslovens regler herunder opsummeret:

- Begrænset størrelse på højst 130 kvm. (jævnfør loven fra 1950).
- Funktionel planløsning uden spildplads
- Lofter, der følger tagformen
- Niveauforskelle, som giver afvekslende rumlige oplevelser
- 'Beskeden' facadehøjde
- Nye billige byggematerialer
- Håndværk og deraf følgende stoflighed
- Nøgttern enkelhed
- God kontakt til haven

Der blev opført ca. 70.000 enfamiliehuse med statslån. Det er ikke et svimlende højt tal i forhold til antallet af opførte etageboliger i samme tidsrum, men man skal heller ikke underkende, at boligbyggeriet politisk blev brugt som beskæftigelsesregulerende foranstaltning, fordi der var mange håndværkertimer i det.

Statslånhuse og arkitekternes egne huse

Der er fredet følgende andre 'arkitektens eget hus' opført med statslån i perioden:

- Rungsted Strandvej 68, enfamiliehuset og tilhørende haveanlæg (1958 af Halldor Gunnløgsson). Fredet 1989, Hørsholm Kommune.
- Solbakkevej 57, villaen (1953 af Karen og Ebbe Clemmensen). Fredet 2005. Gentofte Kommune.
- Sveasvej 21, de to sammenbyggede villaer med tilhørende terrasser og havemure (1952 og 1959, begge af Jørn Utzon) samt den forbindende glasgang og overdækningen mellem villa og garage og arealet derunder. Fredet 2005. Helsingør Kommune.
- Højen 13, villaen med tilbygning, udhus og carport samt den indre gård med omgivende mure (1958, udvidet 1970 af Knud Friis). Fredet 2008. Aarhus Kommune.

Derudover er der fredet andre enfamiliehuse opført med statslån, bl.a.:

- Geelsvej 10, huset med mur samt omgivende have (1954 af Arne Jacobsen). Fredet 2026. Rudersdal Kommune. Opført til civilingeniør ved Novo Terapeutisk Laboratorium, Henning B. Simoný og dennes familie.
- Skovvej 35 A, villaen med terrasse, mur og rampe (1952 af Eva og Nils Koppel). Fredet 2005. Gentofte Kommune. Opført til civilingeniør Jørgen Varming og dennes familie.

Ingeniør

A.C. Niepoort & H. Wied Raadgivende Ingeniører.

Omtale af huset i litteraturen

Bendsen, Jannie Rosenberg og Dorthe Bendtsen: *Drømmen om eget hus. Statslånhuse 1933-1959*. Strandberg Publishing, 2021

Hg. P.: "Sygehus-Arkitekt bygger eget Hus" i *Nationaltidende* 20. juni 1952 (avisudklip med dato beliggende i huset).

Inge: "En Leg med Form og Farver" i *Århus Amtstidende* den 27. februar 1952 (avisudklip med dato beliggende i huset).

Kit: "Ønskehus og Drømmekøkken" i *Jyllands Posten* den 21. januar 1952, p. 5.

Mollerup, Jens (red.): *Skal de bygge eget hus. 32 nye enfamiliehuse og bygherrevejledning med materialeoversigt*. Arkitektens Forlag, 1953.

Rohweder, Birte: "Et teori – et andet praksis" i *Tidens Kvinder* nr. 28 1952, p. 4-5.

KILDER

Bendsen, Jannie Rosenberg og Dorthe Bendtsen: *Drømmen om eget hus. Statslånhuse 1933-1959*. Strandberg Publishing, 2021.

Bendsen, Jannie Rosenberg, Svava Riesto og Henriette Steiner: *Ufortalte Historier. Om Kvinder, køn og arkitektur i Danmark*. Strandberg Publishing, 2023.

Hg. P.: "Sygehus-Arkitekt bygger eget Hus" i *Nationaltidende* 20. juni 1952 (avisudklip med dato beliggende i huset).

Inge: "En Leg med Form og Farver" i *Århus Amtstidende* den 27. februar 1952 (avisudklip med dato beliggende i huset).

Kit: "Ønskehus og Drømmekøkken" i *Jyllands Posten* den 21. januar 1952, p. 5.

Mollerup, Jens (red.): *Skal de bygge eget hus. 32 nye enfamiliehuse og bygherrevejledning med materialeoversigt*. Arkitektens Forlag, 1953.

Rohweder, Birte: "Et teori – et andet praksis" i *Tidens Kvinder* nr. 28 1952, p. 4-5

www.da.wikipedia.org/wiki/Harald_Salling-Mortensen

www.aarhuswiki.dk/wiki/Harald_Salling-Mortensen

Aarhus Byggesagsarkiv: Adolph Meyers Vej 4.

PLANBESTEMMELSER/KOMMUNEATLAS

Adolph Meyers Vej er omfattet af Aarhus Kommune *Lokalplan nr. 875. Forbedret vejforbindelse til Århus Havn- forlægning af Åhavevej, tunnel under Marselis Boulevard og Adolph Meyers Vej*.

Lokalplan nr. X276. Bevarende lokalplan for Marselisborg-kvarteret er under udarbejdelse i kommunen. Vedtaget i sommeren 2025.

MILJØMÆSSIG VÆRDI

Den miljømæssige værdi ved Adolph Meyers Vej 4 er knyttet til husets placering på linje med nabohusenes facader, som binder de tre enfamiliehuse sammen på trods af forskellige arkitektoniske udtryk. Der er ligeledes miljømæssig værdi knyttet til husets placering på grunden med det smalle græsstykke mellem hus og fortov, som sammen med det forhøjede bed dels skaber en klar afgrænsning af matriklen, uden at virke afvisende mod vejen, dels gør baghaven privat.

Derudover er der miljømæssig værdi knyttet til husets placering på den skrånende grund, hvor skråningen udnyttes til en kælder med direkte udgang til en lille terrasse, hvor det for eksempel er hensigtsmæssigt at tørre tøj. Den landskabelige bearbejdning af grunden skaber en tæt sammenhæng mellem hus og have med flisebelagte stier, der snor sig i græsplænen og som skaber sammenhæng mellem ejendommens to terrasser.

KULTURHISTORISK VÆRDI

Den kulturhistoriske værdi er knyttet til huset som et eksempel på et statslånshus fra efterkrigstiden. Huset er et godt eksempel på, hvordan ophævelsen af de strenge byggematerialerestriktioner i 1950 muliggjorde en forøgelse af maksimumstørrelsen fra 110 til 130 kvadratmeter, hvilket afspejles i husets boligareal på 130 kvadratmeter, mens kælderen har samme areal uden at være medregnet. Huset er som de fleste andre statslånshuse opført med såkaldte traditionelle materialer i form af træ og mursten. Husets karakteristiske arkitektur med forskellige facader og en asymmetrisk tagprofil vidner om en arkitekt, der forstod at arbejde kreativt inden for de begrænsede rammer af statslånslovgivningen. Huset er således et eksempel på, at dygtige arkitekter kunne få meget ud af lidt. Og selv om huset var opført til egen brug, så virkede det også udadtil som en reklame for Harald Salling-Mortensens tegnestue. I samtidens medieomtaler af huset blev den særprægede form omtalt, som værende speciel, men dog funktionel og som en god ramme om familiens dagligdag.

I det ydre er den kulturhistoriske værdi knyttet til husets lange sydvendte vinduesbånd, som er et karakteristisk træk ved modernismens boligarkitektur. Vinduesbåndet afspejler tidens stærke idealer om lys, luft og sundhed, der voksede frem i begyndelsen af det 20. århundrede som reaktion på de mørke, tætte og usunde boligforhold i de ældre bebyggelser. Modernistiske arkitekter anså rigeligt dagslys, solindfald og mulighed for naturlig ventilation som grundlæggende for et sundt hverdagsliv, og de udviklede derfor nye vinduesformer og facadeløsninger, der kunne trække lyset dybt ind i boligens centrale rum. Det langstrakte vinduesbånd i køkken, opholds- og spisestuen vidner om disse forestillinger og viser, hvordan funktionelle og sundhedsmæssige hensyn blev integreret i husets arkitektoniske udtryk. Som noget helt specielt er køkkenet i denne sammenhæng ligestillet med stuen, fordi der er udgang til terrassen fra begge rum. Det var et brud med tidligere perioders opfattelse af køkkenet som et funktionsrum, der skulle gemmes af vejen, og af hensyn til opbevaring af madvarer skulle det helst vende mod nord eller øst. Det var imidlertid ikke nødvendigt på Adolph Meyers Vej 4, fordi familien havde køleskab.

I det indre er den kulturhistoriske værdi knyttet til husets planløsning med forskudte niveauer – en hævet afdeling med soveværelse, to værelser og badeværelse samt en afdeling med kombineret opholds- og spisestue og, i direkte tilknytning hertil køkkenet. Denne rumlige organisering afspejler et brud med tidligere tiders hierarkiske boligindretning, hvor hjemmets repræsentative rum – opholdsstue og spisestue – lå centralt placeret og blev omhyggeligt iscenesat for gæster, mens de mere funktionelle rum som køkken og bryggers

var gemt væk bagerst i huset eller placeret i sidebygninger for at holde praktiske gøremål adskilt fra det præsentable hjemmeliv. I takt med modernismens indtog og de forbedrede boligforhold for store dele af befolkningen ændrede synet på boligens rum sig markant. Funktion og hverdag kom i centrum, og køkkenet fik en mere aktiv og synlig rolle i familiens daglige liv. Placeringen af køkkenet i direkte forbindelse med opholds- og spisestuen – og ovenikøbet orienteret mod haven – er derfor et tidligt og tydeligt eksempel på denne udvikling mod en friere og mere funktionel disponering af husets indre. Det vidner om en ny forståelse af hjemmet som et samlet, fleksibelt opholdsrum, hvor grænserne mellem repræsentation og daglig funktion blev udvisket til fordel for en mere moderne og praktisk boligkultur.

På Adolph Meyers Vej 4 var det ligeledes muligt at placere køkkenet mod syd på grund af det dybe tagudhæng, der om sommeren skygger for direkte sollys i køkkenet. For køkkenarkitekt Ulla Tafdrup var det vigtigt, at der var direkte adgang til frisk luft i køkkenet, dels for at forbedre indeklimaet og gøre det sundere at opholde sig i rummet, dels for at gøre køkkenet mere funktionelt og praktisk. Den direkte adgang til terrassen gjorde det nemmere for 'husmoren' at arbejde i køkkenet, og samtidig holde øje med børnene, når de legede i haven. Derudover kunne hun tage køkkenarbejdet med ud på terrassen og nyde vejret, mens hun arbejdede.

Den kulturhistoriske værdi er tillige knyttet til placeringen af alle husets opholdsrum mod syd, mens forstue, gang og badeværelse ligger mod nord, hvor direkte sollys ikke er nødvendig. Hver kvadratmeter er optimalt udnyttet ved en minimering af spildplads, indbyggede opbevaringsløsninger, den åbne forbindelse mellem opholds- og spisestue samt den tætte forbindelse mellem spisestue og køkken. Husets udformning og planløsning var en gennemtænkt ramme om familien Salling-Mortensens familieliv, men afspejler på samme tid velfærdssamfundets boligpolitiske forestillinger om 'det gode liv', hvor både børn og forældre skulle have eget værelse, gode rum til fælles samvær, tæt kontakt mellem stue og køkken samt tæt kontakt med ude og inde. Her kunne 'det gode liv' leves.

Der er tillige knyttet kulturhistorisk værdi til køkkenet, der er tegnet af, indrettet og planlagt efter Ulla Tafdrups principper om forskellige arbejdszoner. Det fortæller en historie om, hvordan køkkenet i efterkrigstiden var det rum i huset, som ændrede sig mest markant. Her blev samfundets ideer om rationalisering og effektivisering gennemført i lille skala. For Ulla Tafdrup var det et mål, at kvinderne havde gode arbejdsvilkår i deres køkken, og det skulle indrettes rationelt, så de kunne spare energi og gøre arbejdet så nemt som overhovedet muligt. I køkkenet på Adolph Meyers Vej kom det til udtryk i placeringen af vasken og skabene over den, hvor det har været nemt at sætte service på plads, efter det var vasket op. Når det skulle bruges til at dække bord med, kunne skabene åbnes fra spisestuen, så man sparede skridt og tid. I skabet under vasken har låge og hylde trådnnet, så eventuel fugt kunne trænge ud, når man placerede opvaskebørste mv. efter opvask.

På den modsatte side er der skabe med krydderihylde og skuffer med eksempelvis gryder, der er placeret tæt på komfuret, hvor det skulle bruges i madlavningen. Det er desuden værd at bemærke den nederste skuffe, der kører på kuglelejer og har adgang fra begge sider og for oven, så det var nemt at komme til gryderne og lågene. En lignende skuffe havde Ulla Tafdrup set på en studierejse til USA i 1949, hvor hun bl.a. besøgte Cornell University, som var førende inden for udviklingen af køkkener på dette tidspunkt. Endelig inkorporerede hun en udtræksplade under bordpladen, der gjorde det muligt for 'husmoren' at sætte sig ned og arbejde, så hun kunne spare energi og ikke fik ondt i ryggen. Hendes tanke var, at det kunne være med til at undgå arbejdsskader og slid på kvinderne, så deres sundhed blev forbedret, og samfundet sparede penge til behandling af sygdom og nedslidning. På samme tid kunne der på pladen placeres skærebørste og brødkniv, som kunne gemmes væk, når det ikke blev brugt, men var nemt at finde frem, når det skulle bruges.

I køkkenets skabe var der ligeledes gjort plads til bakker, hvor Tafdrup anbefalede, at man hver aften gjorde en bakke klar til morgenmaden, så det var nemt om morgenen. Her skulle der placeres sukkerskål, flødekande, mælkekande, tomme smør- og fedtkrukker, der kunne fyldes om morgenen. Det fremgår af den "indholdsfortegnelse", som hun lavede i forbindelse med køkkenet, hvor hun sammen med tegningerne lavede en oversigt over, hvor bakken, alle de andre køkkenting og madvarerne skulle placeres, så de stod mest hensigtsmæssigt og rationelt. Målene på skabe, skuffer samt hylder var nøje afpasset deres funktion. Endelig er det værd at nævne, at den oprindelige emhætte med mekanisk ventilation stadig er placeret over komfuret. Det var meget få huse forudt at have emhætte med mekanisk ventilation på dette tidspunkt, og det har sandsynligvis været et af de første private enfamiliehuse, hvor det har været installeret.

Der er tillige kulturhistorisk værdi knyttet til de indbyggede skabe i gangen og på soveværelset. Først i løbet af 1950'erne blev det almindeligt at opføre huse med indbyggede skabe, så de mange skabe i huset vidner om, at arkitekten har været moderne og har tænkt nøje over familiens opbevaringsbehov.

Endelig er der kulturhistorisk værdi knyttet til kælderens med adskillige funktionsrum, herunder viktualierum, vaskerum, værksted og mørkekammer, som vidner om, at alle de praktiske arbejdsopgaver er blevet skjult i kælderen. Der er imidlertid taget hensyn til, at arbejdsopgaver som vask og tørring kunne ske nemt, ved den direkte udgang til en lille terrasse, hvor vasketøjet kunne tørre. Harald Salling-Mortensen og Ulla Tafdrup skabte et enfamiliehus, hvor resultatet var et nytænkende og rumligt byggeri, der udnyttede de givne kvadratmeter på en måde, som harmonerede med familiens liv og behov.

ARKITEKTONISK VÆRDI

Den arkitektoniske værdi knytter sig generelt til huset som et godt eksempel på datidens enfamiliehus, hvor det dog skiller sig ud med det for tiden særprægede formsprog med en asymmetrisk tagprofil og det dybe tagudhæng.

Den arkitektoniske værdi knytter sig i det ydre til husets hovedform, der er tilpasset til den konkrete byggegrund med et kuperet terræn, der giver huset to synlige etager i den østlige del og kun én i den vestlige, mens det hele er samlet under ét gennemgående heltag. Husets karakteristiske, asymmetriske profil, som i kraft af tagudhængen foran sydfacade vinduesbånd er mere markant i vestgavlen end i østgavlen, giver det et moderne og markant særpræg. Den vestlige gavls udmærker sig ved et enkelt og afdæmpet arkitektonisk udtryk, hvor murværket kun brydes af et enkelt vindue og de to udluftningskasser, som giver facaden et roligt og harmonisk præg. Samspillet mellem den usædvanlige, asymmetriske form og den begrænsede materialebrug med teglmure i blankt murværk skaber et ekspressivt udtryk, der opnås med enkle virkemidler. Dette understreges af den bevidste brug af forskellige forbandter på henholdsvis der nord- og sydlige facader og gavlene mod øst og vest. Gavlene med kun kopper står skarpe uden 'løse ender', mens facadernes *munkeforbandt 2* sammen med hulmønstrene og dybe fuger er mere livlige.

Der knytter sig også arkitektonisk værdi til udformningen af de to hovedfacader mod henholdsvis vejen og haven. Den nordlige facade fremstår lukket og beskyttende med kun en enkelt dør og få, højtsiddende vinduer, mens den sydlige facade derimod åbner sig med det vandrette vinduesbånd og havedøre. Dette skaber en bevidst og tydelig visuel og funktionel forbindelse til haven. Det dybe tagudhæng og de fremskudte støttemure giver både skygge til terrassen og tilfører facaden en markant reliefvirkning. På denne måde fremstår denne del af huset samtidig både åben og afskærmet i forhold til sine omgivelser.

Endelig er der arkitektonisk værdi til bearbejdningen af med skæve rammer og bemaling, som giver et ekspressivt udtryk til en ellers anonym arkitektonisk detalje.

Indvendigt knytter den arkitektoniske værdi sig især til husets tilpasning til det kuperede terræn, som kommer til udtryk i de forskudte etager og kælderens direkte udgang til haven. Det skaber en oplevelsesrig og dynamisk rumlighed, som adskiller huset fra datidens mere traditionelle enfamiliehuse i et plan. Det skrånende loft, der følger tagets form, forstærker fornemmelsen af rummelighed, selv om huset i udgangspunktet er relativt beskedent, og bidrager yderligere til den generøse rumoplevelse i såvel de enkelte rum som i samlede rumforløb. Tagformen går igen i udformningen af bordpladen i køkkenet, som skaber fin sammenhæng mellem den overordnede helhed og detaljer.

Der er tillige arkitektonisk værdi forbundet med den velovervejede og funktionelle planløsning, hvor de lovmæssigt begrænsede kvadratmeter er udnyttet særdeles effektivt, og hvor meget få arealer står uden klar funktion. Det afspejler sig blandt andet i, at gangen er placeret mod nord, mens alle opholdsrum vender mod syd for at udnytte lys og varme bedst muligt. Vinduesbåndene i stuen og køkkenet er særligt karakteristiske, da de trækker dagslys langt ind i rummene. Lyset fra vinduesbåndet mod haven reflekteres desuden fra de skrå loftsflader ned i rummene. Det dybe tagudhæng giver skygge i sommermånederne, mens den lavtstående vintersol kan oplyse rummene i den kolde årstid. Lysningspanelerne ved vinduerne vidner om, at arkitekten var optaget af at få så meget lys ind i rummene som overhovedet muligt.

Der er arkitektonisk værdi knyttet til den lange, smalle fordelingsgang mod nord som i kraft af vinduesnicherne fremstår arkitektonisk og rumligt bearbejdet og som tillige giver et varieret gangforløb med et diskret lysindfald.

Hertil kommer, at der er arkitektonisk værdi knyttet til det oprindelige inventar – såsom de indbyggede skabe, dørindfatninger, lysningspaneler og køkkenet – der afspejler en tid, hvor solide materialer og godt håndværk var centrale kvaliteter. Hertil kommer, at de gedigne, traditionelle materialer er blevet sat sammen med dengang nyere materialer som gummigulv og formica-plader, der vidner om en arkitekt som både havde styr på traditionen og tidens moderne tendenser.

BÆRENDE FREDNINGSVÆRDIER

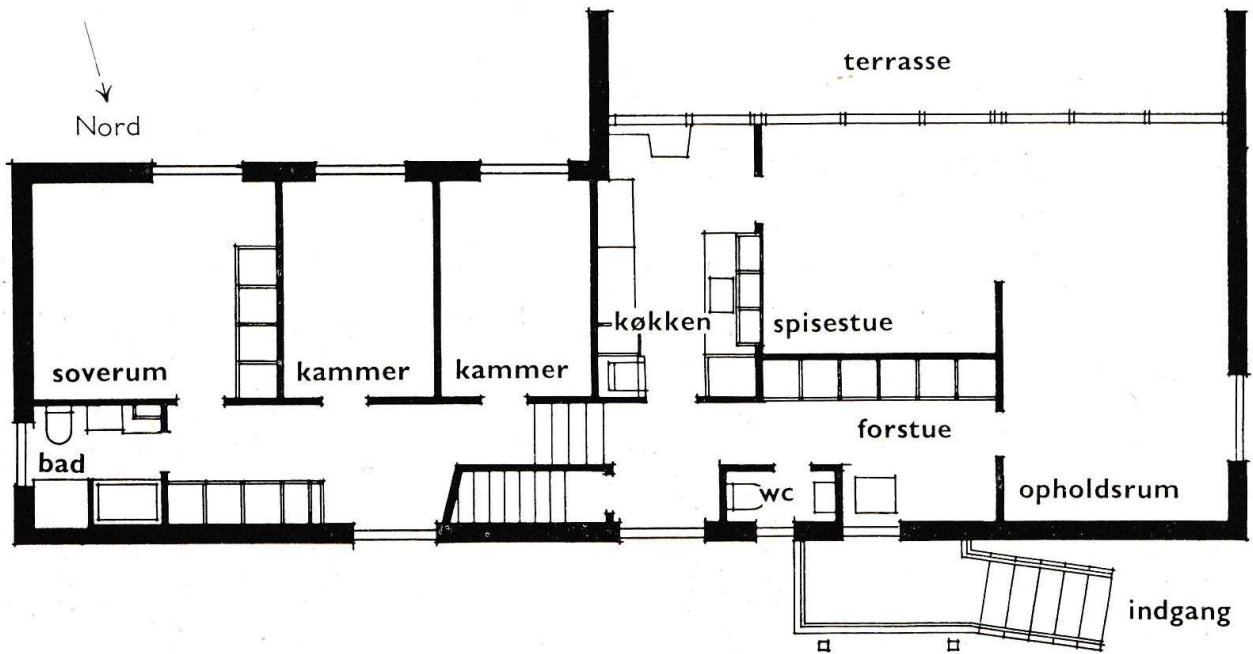
De bærende fredningsværdier er knyttet til huset som et usædvanligt velbevaret eksempel på en arkitekts eget hus opført med statslån og med køkken tegnet af tidens mest fremtrædende køkkenarkitekt Ulla Tafdrup, begge dele udtryk for samtidens nytænkende og moderne boligindretning.

De bærende fredningsværdier er i det ydre knyttet til længehusets særlige hovedform tilpasset grundens terræn med asymmetrisk tagprofil og forskelligartede facader mod henholdsvis nord og syd samt gavle mod øst og vest, til den blanke mur af rødbrune mursten med lyse, tilbagetrukne fuger med forskelligt forbandt, til saddeltaget med gule tagsten og udhæng mod syd med de vestlige støttemure og den særligt udformede tagrende. Derudover til det overdækkede indgangsparti mod nord med det let drejede trappeforløb med repos og værn. Hertil kommer alle ældre bygningsdele og -detaljer, herunder de koblede vinduer, døre, garageport med geometrisk opdeling og bemaling, murværk i fletmønster, postkasse og lamper samt den traditionelle materialeholdning.

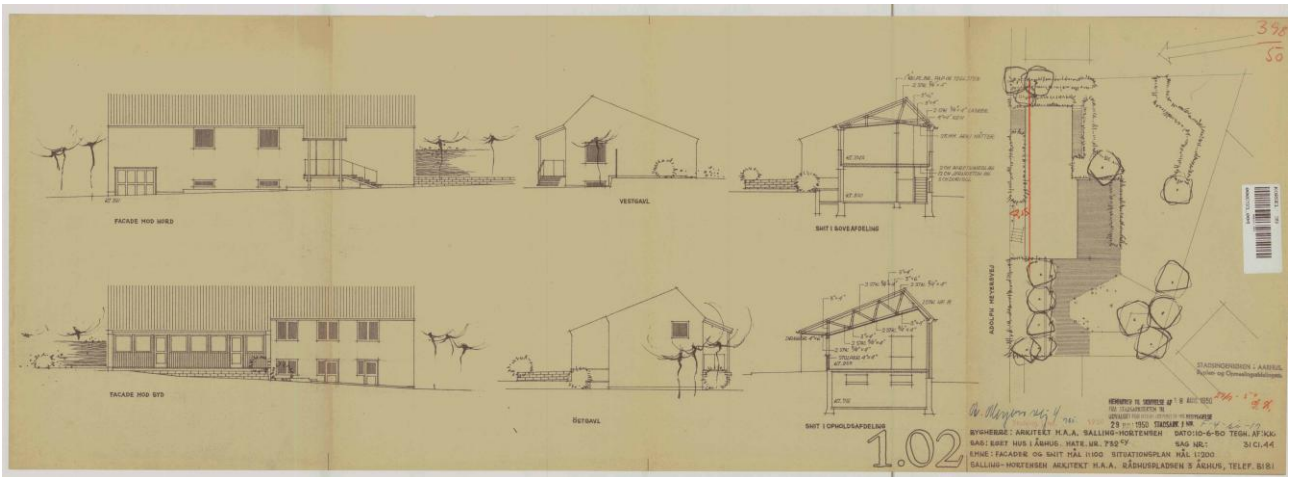
De bærende fredningsværdier er i det indre knyttet til planløsningen med fordelingen af rum med henholdsvis forstue, gæstetoilet, skabe, badeværelse og gangareal mod nord og værelser, køkken og spise- og opholdsstue mod syd samt til kælderen med funktionsrum. Der er desuden bærende fredningsværdier i de forskudte etager og de skrå loftsflader. Derudover er de bærende værdier knyttet til det velbevarede inventar i badeværelset med badekar og bruseniche, til forrammekøkkenet med inddeling af arbejdspladser, skabe og skuffer samt til husets indbyggede skabe med teaktræslåger både i gangen og i soveværelset. Endelig er de bærende værdier knyttet til opdelingen af kælderen med oprindeligt inventar i form af reoler. Hertil kommer alle øvrige oprindelige bygningsdele og -detaljer, herunder indfatninger og karme omkring vinduer og døre samt den traditionelle materialeholdning.

ANBEFALINGER

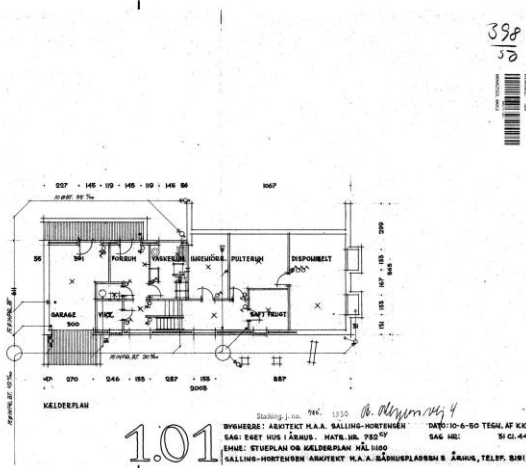
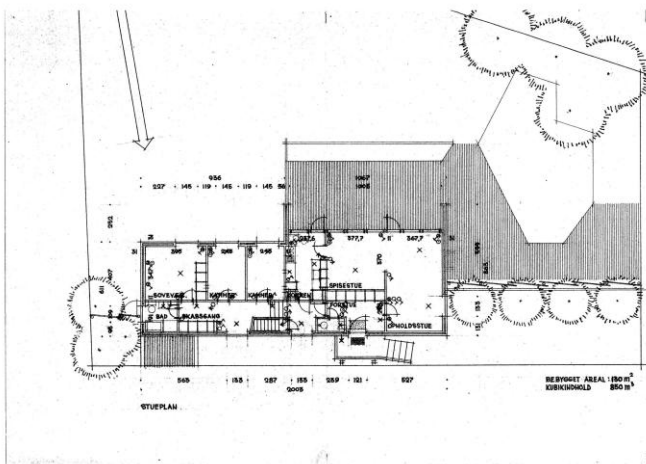
TEGNINGER OG KORT

Husets planløsning.

Opstalt og snit fra byggesagen i Aarhus Kommunes byggesagsarkiv.

398
38

Plan over stueplan og kælder fra byggesagen i Aarhus Kommunes byggesagsarkiv.

BILLEDEDOKUMENTATION

Historiske fotos

Opholdsstuen som den så ud i 1950'erne. (Kilde: Tidens Kvinder)

Spisestuen som den så ud i 1950'erne. (Kilde: Mollerup, Jens (red.), 1953)

INDHOLDSFORTEGNELSE.

Opvaskerbord A-B.

- A paa hylde 1: Rustfrit opvaskefad med erer (saa det kan henge over vasken). Flaska med sulfapreparat. (Esbes med fordel hos en materialist IOL ad gangen, proppen erstattes af et medicinmæleglas, der sættes ned over flaskehalsen). Skurepulver.
- " " 2: Stort opvaskestativ med plasticovertræk.
- " laagen : Opvaskerborster, flaskerensner (ophængt i lige kroge).
- " skabsbænk: 1 stk. svingarm H.de H. nr.32 med 2 stk. glas nr.34, til brun sæbe, stælsvamp og kørskrubbe.
- I skuffe 5: Hakkekniv, deassebner, flaskesåbner, køkkensaks, mælkekapsler og plasticdætter, skrælleknive, gummihandsker og sæbeskaal.
- B paa hylde 1: Suppegryde, grøntsagsgryde.
- " " 2: Fløsegryde, kartoffelgryde, æggekasserolle.
- " laagen : Derslæg, litermål.
- I skuffen 6: Daglige knive-skeer-gaffler og theskeer. Ostehavl og saltst. (Sestikket kan ligge paa tværs i Nordex).
- under vasken : I stk svingarm til karklude paa udv. side af A.

Serviceskab Da, Db, Dc.

- Da paa hylde 1: Bakke dækket med de daglige aftenkaffekopper, sukker- og flødesst.
- " " 2: Liker og cognacglas.
- Db " " 1: Thekopper.
- " " 2: Kaffekopper, kagetallerkner.
- Dc " " 1: Daglige ølog snapseglas, salt-peber og sennepst, smørebrikker, frokostsætter.
- " " 2: Glasskaale, issætter, portionsglas.

Serviceskab D.

- D paa hylde 1: Blomsterglas.
- " " 2: Stegefæde, smørreb.
- " " 3: Gratinfæde og ildfaste portionskaale.
- " " 4: Salatskaal, saueskaal, dybe fæde.
- " " 5: Bakke dækket med alt til morgenbordet. Sukkerkaal, flødekande, mælkekande, tomme smør og fedtkrucker.
- " " 6: Daglige spisetallerkner.
- " " 7: Mindre tallerkner, æggebægre, brødkurv, smaa sætter.
- " " 8: Terrin, kaffekande, glaskande, termoflaske.

Spisekammer Ca-C.

- Ca paa hylde 1: Kurv til tomme flasker. Kurv til transport af forraad fra kelder.
- " " 2: Kurve til et par dages forraad af grøntsager, og frugt.
- " laagen : Traadnet med citroner og løg.
- I Køleskab : Madvarer og madrester (tildækket i kvadratiske glas eller i plasticposer).
- paa hylde 3: Kagekasser, forraad af kolonialvarer.
- C i skuffe 2: Løse dele til kødmaskine-røstmaskine.røremaskine og bollesprøjte.

En del af Ulla Tafdrups 'indholdsfortegnelse' for køkkenet, der er fast inventar i huset.

Nutidige fotos

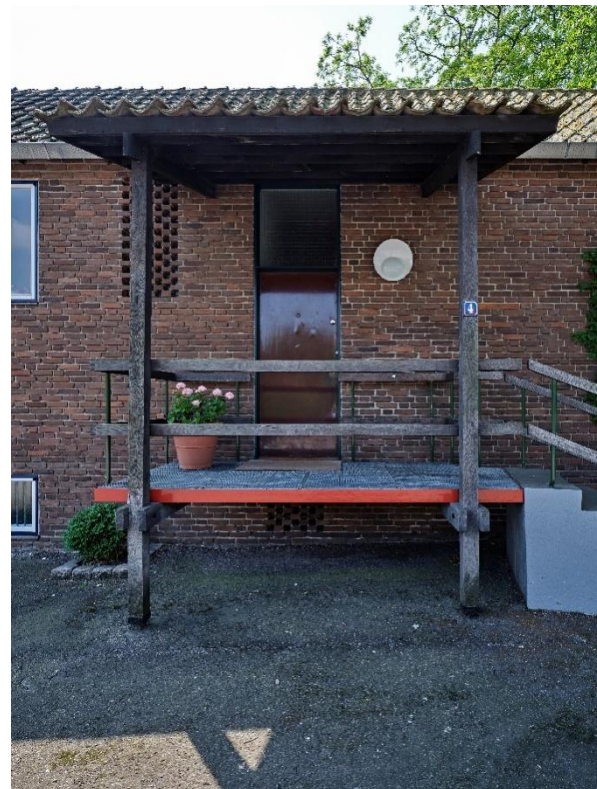
Husets nordvendte facade med garageport. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Husets vestvendte facade med den asymmetriske tagprofil. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Huset set fra nordvest med det let drejede trappeforløb og afgrænsningen af haven. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

T.V. Garageporten i nordfacaden med den oprindelige farvesætning med undtagelse af de sortmalede rammer. T.H. Husets indgangsparti under teglhængt udhæng. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

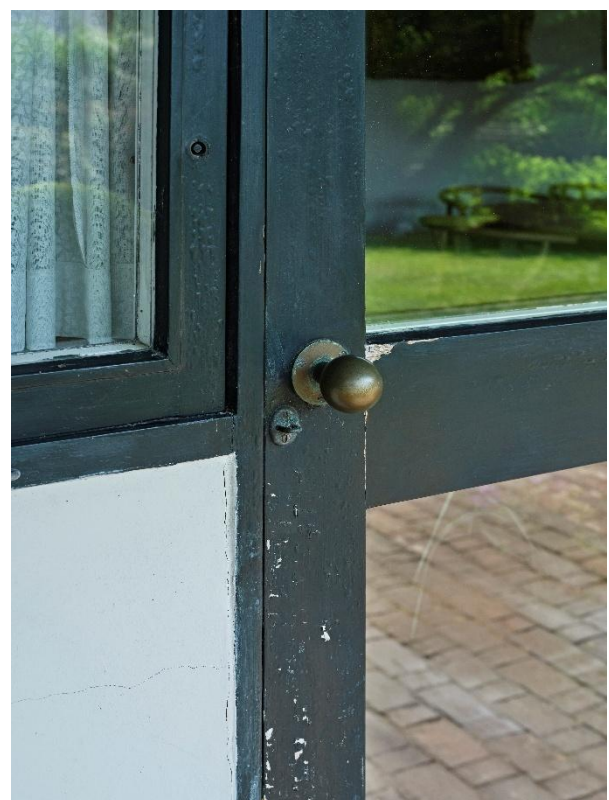
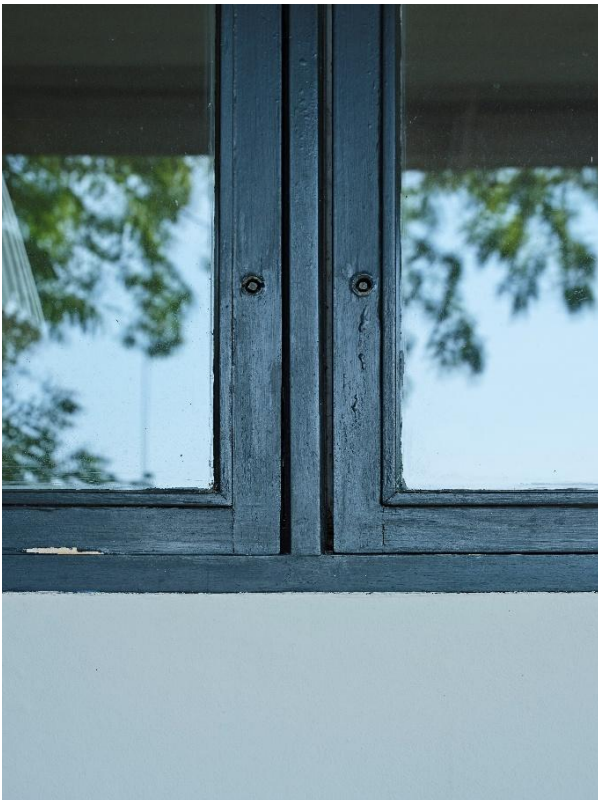
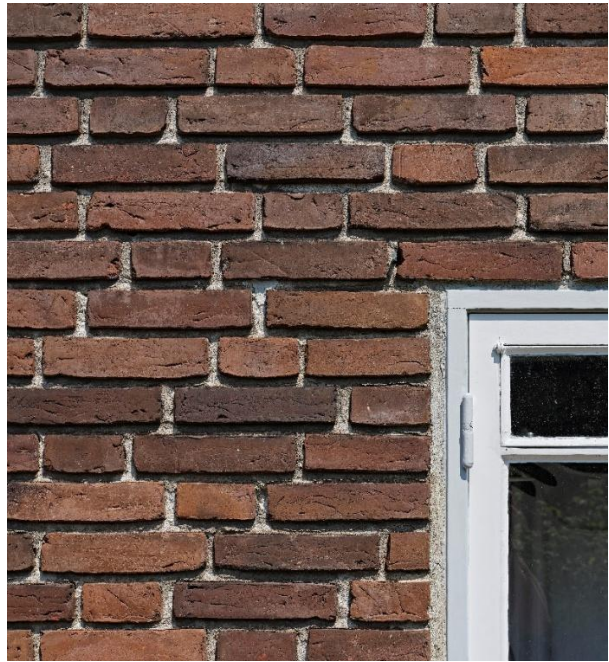
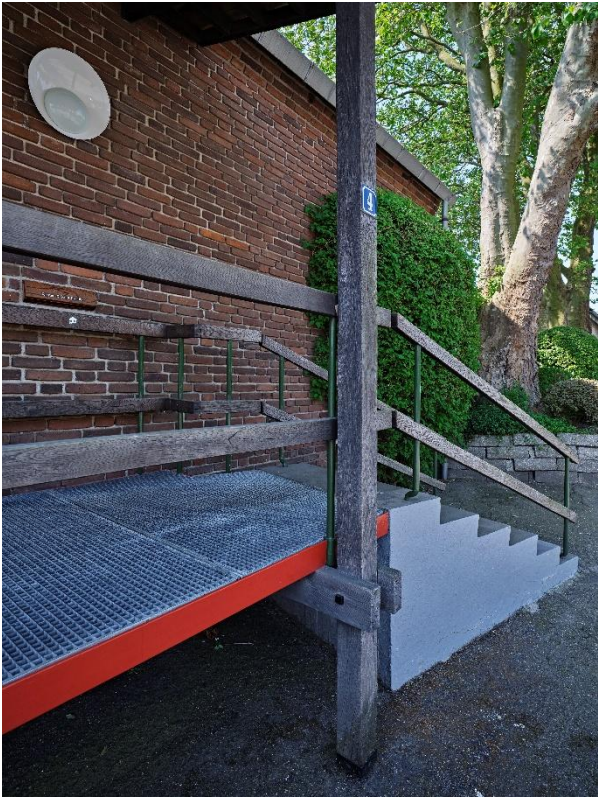
Husets sydlige facade – den vestlige del med overdækket terrasse, vinduesbånd og terrassedøre. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Den sydlige facade tættere på. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Husets sydlige facade – den østlige del med udgang fra kælderen. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Detaljer fra husets oprindelige døre, vinduer og murværk. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Tv. Forstuen med de indbyggede forrammeskabe. Th. Hoveddørpartiet med overvindue med trådarmeret strukturglas – bemærk lågen til brevindkastet, der kan åbnes og tømmes direkte fra forstuen. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Tv. Gang set fra vest med indbyggede skabe og dør til gæstetoilet. Th. Gangen mod badeværelset i øst – bemærk Studielampen af messing og opalglas på væggen, tegnet af Vilhelm Lauritzen til Radiohuset på Rosenørns Allé, Frederiksberg. Lampen går igen i flere rum. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Tv. Gangen set mod vest neden for trappen. Th. Gangen mod vest oven for trappen. Foto: Anders Sune Berg, 2021 og Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Soveværelset med loft til kip og de indbyggede forrammeskabe. Bemærk igen Vilhelm Lauritzens Studielamper i loftet. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025 og Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Et af toilet/badeværelserne med meget af det oprindelige inventar. Det store badeværelse er med separat brusekabine og siddebadekar. Alle armaturer er Toni krydsgrebsarmaturer. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Vinduesdetaljer. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

To værelser med linoleumsgulv. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Det oprindelige forrammekøkken tegnet af Ulla Tafdrup – set mod nord. Dørpartiet med trådarmeret strukturglas giver, foruden lys, adgang til gangen. Herunder: køkkenet set mod syd. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Køkkenets skabsvæg mod øst, bl.a. med spisekammeret bag jalousilågen på hjørnet ved bordpladen. Foto: Anders Sune Berg, 2021.

Foto fjernet.

Tv. Udtræksplade under bordpladen. Th. Stor skuffe med kuglelejer, der er åbent på tre sider. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Den oprindelige emhætte med trådarmeret strukturglas og mekanisk ventilation. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Bordpladen af teaktræ med kehlet kant. Th. Stålbordpladen på den modsatte side. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Overskabet, der kan betjenes fra både køkken og spisestue. Th. Bestikskuffer i det indbyggede dækketøjskab i spisestuen. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Spisepladsen i køkkenet, med den nedfældelige bordplade. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Spisestuen set fra køkkenet mod opholdsstuen. Th. Spisestuens adgang til køkkenet. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Opholdsstuen mod spisestuen. Th. Opholdsstuen mod forstuen. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Den indbyggede reol under vinduesbåndet. Th. lysningspanel ved vindue i den vestlige gavl. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Spisekammeret i kælderen. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Gangen i kælderen og vaskerumet. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Disponible rum i kælderen. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.

Foto fjernet.

Tv. Eksempel på dørene i kælderen. Th. Garagen og porten set indefra. Foto: Jannie Rosenberg Bendsen, 2025.